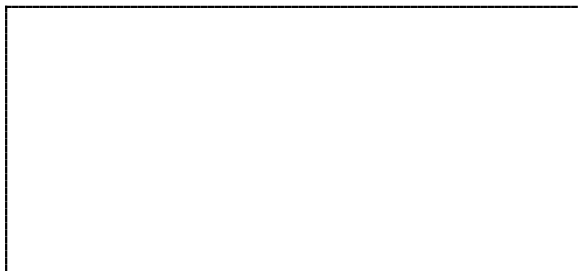

P 902041

PB-PP|B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niet in januari en augustus)

64ste jaargang nr. 6 - zomer 2020

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be
Facebook: www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

Kerkgebouwen Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE41 0000 1657 8310, BIC: BPOTBEB1** t.n.v.
Protestants Evangelische Parochie

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149, BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Terug naar hoe het was?

(Ex. 16:3)

Rondom ons wordt zo langzamerhand de toestand weer een beetje normaal. Het corona-virus heeft zijn hoogtepunt achter de rug, en geleidelijk aan worden de beperkende maatregelen één voor één weer afgeschaft. Natuurlijk hoor je links en rechts mensen erover morren, dat het niet snel genoeg gaat. Of dat een andere sector, die toch wel sterk op die van hen lijkt, meer voorrechten heeft teruggekregen. En ook de kerken klagen, dat alles niet snel genoeg versoepelt.

Nu is daar ook wel wat reden voor. De voorwaarden die ons zijn opgelegd voor het hervatten van de erediensten zijn immers ontleend aan die voor het winkelbedrijf: buiten de verplichte afstand ook nog de norm van 10 m² vloeroppervlak per persoon die het gebouw binnen mag. En naar ons aanvoelen zijn wij met de grootwarenhuizen totaal niet te vergelijken. Bovendien zijn de meeste protestantse kerkjes zo klein, dat er dan maar een handjevol (dikwijls letterlijk te nemen!) mensen binnen mag, zodat heropstarten van de diensten niet zinvol is. We verlangen ernaar, elkaar weer lieflijk te kunnen begroeten. We verlangen ernaar, weer samen onze dank aan de Heer uit te zingen. Al die dingen die we vroeger vanzelfsprekend vonden, zijn opeens onbereikbaar geworden, en dat is niet eerlijk.

Toch kan het geen kwaad om een paar vraagtekens bij dat verlangen van ons te plaatsen. Want wat, als er inderdaad redenen zijn voor die beperkingen? Vooral hardop zingen schijnt inderdaad een aanwijsbare besmettingsbron voor het virus te zijn, en we willen niet voor de zoveelste keer als protestants-evangelische christenen in de krant worden aangewezen als de bron van een nieuwe uitbraak. Om nog maar te zwijgen van onze zorg voor onze naasten. Voorlopig zullen er dus nog wel dingen overblijven die anders zullen moeten verlopen dan vroeger.

Maar het is de vraag, hoe erg dat is. Ook de vormen zoals we die gewend waren, hoe vertrouwd ze ook aanvoelden, zijn uiteindelijk niet voor de eeuwigheid bedoeld. Ze dienen ervoor om ons de ogen voor de Eeuwige te openen, dat wel. En om ons op de weg naar het eeuwig heil te zetten. Maar daar houdt het dan ook mee op. Het is niet vruchtbaar om, net als het volk Israël, naar de vleespotten van Egypte terug te verlangen en ons vast te klampen aan een verheerlijkt verleden.

Gods Woord leert ons integendeel, dat niets hier ideaal is. Alles is voor verbetering vatbaar. Als feilbare mensen in een onvolmaakte wereld zijn we op weg naar Gods toekomst. Daarvoor moet veel afgebroken worden dat nu nog niet met Gods plan overeenkomt. Ook wijzelf en alles waar wij aan vastzitten. Om plaats te maken voor Zijn Rijk.

JHB

Kerkraad

Tijden van Corona.

Ook weer voor deze uitgave van ons kerkblad - Zomereditie 2020 (juli en augustus) - is er vooraf geen fysieke kerkraad geweest. De kerkraadsleden houden wel contact via mail.

De zondagen 7 - 14 - 21 en 28 juni werden alle kerkdiensten in samenwerkend verband met Leuven - Vilvoorde - Mechelen Zuid en Mechelen Noord via Youtube uitgezonden. U kan deze kerkdiensten altijd herbekijken via de Facebook pagina van de kerk www.facebook.com/VPKBMechelenNoord

De veiligheidsregels zijn versoepeld en we mogen weer kerken! Mits we ons houden aan bepaalde voorzorgsmaatregelen, één daarvan is 1 persoon per 10 m² en nog één, geen gezang! Helaas is het voor de meeste van onze kerken onmogelijk dit in de praktijk om te zetten, wij hebben geen heel grote kerkgebouwen. Te meer omdat wij in de zomermaanden juli en augustus samen kerken met MZ - juli, samen in de Zandpoortkerk en augustus, samen in onze kerk! Hopelijk neemt de veiligheidsraad in de komende week, zij komen weer samen de laatste week van juni, een ander standpunt in over het aantal personen en het zingen in de kerk. We hopen dan in september weer echt van start te mogen gaan, zodat we onze zusters en broeders weer kunnen begroeten en samen weer kerk kunnen zijn. Laten we hopen en bidden om deze mogelijkheid! We zullen nog wel bepaalde regels in acht moeten nemen zo lang er geen vaccin tegen het Corona virus is. Hopelijk komt dit er snel, zodat we weer elkaar kunnen begroeten op een normale wijze. We hopen en bidden dat iedereen gezond mag blijven. We houden de moed erin.

Heeft u opmerkingen of suggesties of wil u iets melden, graag horen we dit, via mail of telefoon. Waarschijnlijk hebben we een fysieke kerkraadsvergadering op maandag 7 september. Het volgende kerkblad verschijnt op 30 augustus.

Zomerperiode

Juli en augustus: de zomermaanden en de zomervakanties. Dat deze vakantietijd een tijd mag zijn van rust, familie en vriendschap voor elkaar, ook een tijd van inzicht en inspiratie naar de komende tijd. Maar ook van liefde en vrede voor elkaar en onze naasten van welke afkomst of huidskleur ook.

Georges

Verjaardagen

02	juli	Nezir Dirlik
04	juli	Edwin Ntamba
11	juli	Arthur Vanduffel
11	juli	Jaap van der Wulp
16	juli	Guyny Ntamba
24	juli	Elske Brouwer
27	juli	Rina Blokland e. Joosten
29	juli	Corrie Noordzij e. van der Wulp
30	juli	Tanja Sakur
04	augustus	Samir Younan
08	augustus	Georges Vandensavel
13	augustus	Nynke Brouwer
21	augustus	Sabri Eke
23	augustus	Hanne Eke
27	augustus	Hushna Dirlik e. Eke

We wensen alle jarigen een fijne en vreugde volle verjaardag, maar bovenal Gods rijke zegen voor de komende tijd !

Agenda

In de zomer liggen al onze activiteiten tijdelijk stil. We hopen in september alles weer op te kunnen starten.

Kerkdiensten

De beperkingen gesteld door de overheid maken het ons niet mogelijk om de gewone kerkdiensten weer op te starten. Maar ook als de regels versoepeld zouden worden, zal het niet lukken om de gemaakte afspraken na te komen en met de beide Mechelse VPKB-gemeenten in één gebouw diensten te houden. Daarom heeft de kerkenraad besloten om tot 1 september vast te houden aan de online vieringen. Zondag 6 september hopen we de kerk dan weer te kunnen heropenen voor een feestelijke startdienst, waarin ook het Avondmaal wordt gevierd. Onze traditionele maaltijd-na-de-dienst moeten we ook dan helaas nog laten vervallen. Mochten we toch eerder weer kunnen opstarten, dan krijgt u daarvan bericht en dan geldt het overzicht op de volgende bladzijde.

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld. Zolang de corona-maatregelen van kracht zijn, wordt de kerkdienst vervangen door een uitzending via Youtube met aankondiging op onze Facebook-pagina www.facebook.com/VPKBMechelenNoord (lidmaatschap niet nodig!).

Gedurende de hele maand juli kerken we gezamenlijk met de protestantse gemeente Mechelen-Zuid in de Zandpoortkerk (Zandpoortvest 27).

zondag 02 augustus ds J. Brouwer	organist: 2° collecte: Synodale Kas
zondag 09 augustus ds. G. Snauwaert	organist: 2° collecte: Zending
zondag 16 augustus ds. J. Brouwer	organist: 2° collecte: Orgelfonds
zondag 23 augustus ds. J. Brouwer	organist: 2° collecte: Gemeenteleven
zondag 06 september ds. J. Brouwer <i>Startdienst, H. Avondmaal</i>	organist: 2° collecte: Zending

Samenstelling kerkraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
	Xavier Van Lierde	0485 - 71 71 08
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Verhuisbericht Marius en Rina

Omdat Rina verhuisd is naar de gesloten afdeling, flat F17 verhuis ik ook. Morgen, 30 mei verhuis ik in Akapella (Parallelweg 10, 1880 Kapelle op den Bos) naar een kleiner appartement B2 voor één bewoner op het gelijkvloers. Ik krijg daar een nieuw telefoonnummer Tel 015/71.91.20. Bezoek is welkom. Marius

Zwarte levens tellen mee!

Beste lezers en lezeressen, jullie hebben het wellicht ook gemerkt, dezer dagen is er heel wat te doen omtrent discriminatie van onze zwarte landgenoten. Hoewel we in België geen openlijk haat zaaiende organisaties hebben zoals de Ku Klux Klan, betekent dat niet dat er geen problemen zijn. Als witte Belg is men zich daar uiteraard minder van bewust omdat men er zelf geen last van heeft.

Maar is dan in België niet iedereen gelijk voor de wet? Er bestaan hier toch geen apartheidswetten zoals vroeger in de Verenigde Staten? Inderdaad, het is juist dat theoretisch in België iedereen gelijke rechten heeft en gelijke kansen krijgt, dat is zeker heel positief. Maar toch, waarom vonden 10.000 mensen het dan nodig op zondag 7 juni 2020 in Brussel te gaan betogen? De dood van de zwarte man George Floyd door politiebrutaliteit in de Verenigde Staten, heeft duidelijk ook bij ons een gevoelige zenuw geraakt.

Mijn eigen donker gekleurde vrouw is op dit ogenblik werkzoekend. Nog onlangs kreeg ze tijdens een sollicitatiegesprek van een personeelsdirectrice te horen dat men toch liever een "Nederlandstalig" persoon had. "Nederlandstalig" is in deze context meestal een codewoord voor "blank". Wanneer zwarte mensen verhuurders contacteren om een woning te huren, krijgen ze dikwijls te horen dat het huis of appartement in kwestie helaas net benomen is, terwijl aan diezelfde woning dan een week later soms nog een bord met "te huur" hangt. Zwarte kandidaat-huurders vragen dan maar aan blanke vrienden om mee te gaan op afspraken met verhuurders. Oudere zwarten ondergaan dit soort discriminatie meestal tamelijk gelaten, als iets dat nu eenmaal bij het leven in Europa behoort, maar we moeten ons geen illusies maken dat de hier geboren jongeren dit goedschiks zullen blijven nemen.

Er is in dit land een beweging aan het groeien van vooral zwarte jongeren, met jégens de Belgische overheden voornamelijk drie eisen:

- een einde aan de discriminatie op de arbeidsmarkt: iedereen gelijke kansen op werk
 - een einde aan de discriminatie op de woningmarkt: iedereen gelijke toegang tot betaalbare huurwoningen
 - verplaatsing van sommige koloniale beelden naar een museum
- Uiteraard kunnen de overheden alleen niet alles en zijn de meeste

werkgevers of verhuurders privé personen of organisaties. Niettemin moet hoedanook vanuit de hoogste kringen in dit land veel meer actie ondernomen worden om mentaliteiten te veranderen en om duidelijk te maken dat onderscheid op basis van kleur in de 21e eeuw echt niet meer kan. Overigens is de zwarte woede hierover wijd verspreid en groeiende.

De drie eisen die de betogende jongeren gesteld hebben zijn heel redelijk en de overheden zouden er best aandachtig naar luisteren en er in de mate van het mogelijke gevolg aan geven. In dit opzicht kunnen ze leren uit 1 Koningen 12 of 2 Kronieken 10. Het verhaal is jullie bekend, na de dood van Salomo vragen de Israëlieten aan diens opvolger Rehabeam om verlichting van lasten. Dit was een redelijke vraag en Rehabeam legt ze voor aan de oude raadgevers van zijn vader. Die raden de koning aan een welwillend antwoord te geven, maar Rehabeam slaat hun raad in de wind. In de plaats daarvan luistert hij naar de testosterongevulde raad van jongemannen die met hem zijn opgegroeid en hij geeft een hard antwoord: "Ik zal uw juk zwaar maken, ja, ik zal daaraan nog meer toevoegen. Mijn vader heeft u met gesels gehoorzaamheid bijgebracht, maar ik zal u met schorpioenen gehoorzaamheid bijbrengen" (2 Kronieken 10:14, HSV). Het vervolg is dat er revolutie uitbreekt en het noordelijke deel van het koninkrijk zich afscheurt.

Wat met de dwaze koning Rehabeam gebeurde, kan zich overal herhalen: als de overheden niet luisteren naar de gerechtvaardigde vragen van een gematigde en redelijke beweging, zullen andere, meer radicale en revolutionaire actievoerders het overnemen.

De strijd tegen discriminatie zal een werk van lange adem zijn, maar toch zou het goed zijn mocht onze regering op korte termijn al enkele gebaren stellen. Mocht men bijvoorbeeld het standbeeld van Leopold II dat nu op het Brusselse Troonplein staat, verplaatsen naar het museum of het park van Tervuren, zouden de jonge zwarte activisten reeds het gevoel krijgen dat de overheid zich om hen bekommerd en naar hen luistert. Natuurlijk zou dit maar een symbolisch gebaar zijn, maar soms kunnen symbolen belangrijk zijn.

Dit alles is in feite louter een kwestie van gerechtigheid. Misschien kan onze eerste minister Sophie Wilmès zich laten inspireren door Psalm 72, een gebed van koning David voor zijn opvolger Salomo:

"O God, geef de koning Uw recht, en Uw gerechtigheid aan de zoon van de koning". En daarmee hangt samen alsof het ene uit het andere voortvloeit:

"Is er een handvol koren op het land, op de top van de bergen, de vrucht daarvan zal ruisen als de Libanon; de stedelingen zullen bloeien als het gewas van de aarde".

Hugo Wilmaerts

VPKB-verklaring tegen racisme

De Verenigde Protestantse Kerk in België is geschokt door de moord op George Floyd, begaan door een agent van het politiecorps van Minneapolis die zolang met zijn knie op de nek van Floyd duwde totdat hij stierf. Helaas staat dit incident niet op zichzelf en hebben de Verenigde Staten een lange en hardnekkige geschiedenis van wit racisme tegenover medemensen met een andere huidskleur.

Omdat de VPKB ervan overtuigd is dat alle mensen zijn geschapen naar Gods beeld (Genesis 1:27), kan zij racisme, zowel op persoonlijk als institutioneel vlak niet anders betitelen dan **zonde** en een belediging van God onze Schepper. Racisme staat haaks op onze geloofsovertuiging en gaat lijnrecht in tegen het centrale liefdesgebod: *"heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht... [en] heb uw naaste lief als uzelf. Er zijn geen geboden belangrijker dan deze."* (Marcus 12: 30-31).

De tragedie van de moord op George Floyd heeft wereldwijd protesten losgemaakt. Het is voor ons bemoedigend dat die protesten vaak geleid werden door jonge mensen en werden bijgewoond door een veelkleurig en multicultureel publiek. Dat is, op zich, een teken van hoop.

Ook in ons land klonk collectieve verontwaardiging. Terecht werd er niet alleen met de vinger naar de situatie in de Verenigde Staten gewezen. Onze eigen samenleving is allerminst immuun voor racisme en xenofobie en het is hoognodig dat wij de hand in eigen boezem steken.

In deze dagen worden we opnieuw gewezen op het koloniale verleden en de diepe wonden die dat heeft veroorzaakt. Jonge mensen brengen een hoogstnoodzakelijke discussie op gang over de standbeelden in onze publieke ruimte die dit koloniale verleden verheerlijken. We horen schrijnende verhalen over hoe vluchtelingen en asielzoekers worden gezien en behandeld - aan de buitengrenzen van de Europese Unie en binnen de landsgrenzen. Er is discriminatie op de woningmarkt, de arbeidsmarkt, in de zorg en in het uitgaansleven. Er vindt **etnische profilering** plaats bij ordehandhaving en er zijn rapporten over misdragingen in enkele politiecorpsen. Op sommige sociale media wordt racisme niet geschuwd en vindt dit ongecontroleerd een uitweg.

Het is veelzeggend dat de VPKB in artikel 1 van haar Constitutie de **Belijdenis van Belhar** heeft opgenomen. Als Kerk hebben we een bijzondere verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat racisme in onze eigen geledingen geen kans krijgt. Daartoe moedigen wij plaatselijke gemeentes aan, dit onderwerp op de agenda te plaatsen en open gesprekken aan te gaan over de mate waarin onze eigen

gemeenten veilige en inclusieve plekken zijn.

In de bredere samenleving is er nood aan educatie van kinderen en jongeren die aandacht besteedt aan de geschiedenis van ons land, aan beter begrip tussen bevolkingsgroepen en aan respect en waardering voor diversiteit.

In 2001 engageerde België zich in Durban tijdens de *World Conference against Racism* om een nationaal actieplan tegen racisme uit te werken. Het is teleurstellend dat zo'n plan er anno 2020 nog steeds niet is ondanks herhaalde beloften van verschillende regeringen. Toch zijn de problemen urgent. We hebben dringend nood aan tastbare en ambitieuze acties. Het is de hoogste tijd. Wie niet deel is van de oplossing voor het racisme, is deel van het probleem. Op de handen zitten is geen optie.

"Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen - u bent allen één in Christus Jezus." (Galaten 3:28).

Namens de Synodale Raad van de Verenigde Protestantse Kerk in België,

Ds. Steven H. Fuite, Voorzitter.

Liedboek

In ons liedboek, zingen en bidden in huis en kerk, staan mooie liederen, maar ook mooie vertellingen en gedichten. Misschien heb je er al enkele gelezen. Bij elke uitgave van ons kerkblad tracht ik een vertelling of gedicht te brengen.

Op bladzijde 541 staat er nog één, van Kees Baggerman.

*Midden op de dag kom ik tot U,
wees Gij, o Heer, het midden van mijn leven.
Midden op de dag kom ik tot U,
wees Gij, o Heer, het hart van mijn bestaan.+*

Kees Baggerman

Uitgekozen door Georges

H. F. Kohlbrugge, prediker van radicale genade

Weinig predikers uit de 19e eeuw hebben zo een grote invloed uitgeoefend op de Nederlandse Hervormde Kerk als Hermann Friedrich Kohlbrugge (1803-1875). Nog steeds worden zijn preken en schriftuitleggingen uitgegeven en gelezen. Wie was deze markante predikant, en waarom blijven zijn geschriften inspireren?

Kohlbrugge is geboren in Amsterdam en groeide op in de Lutherse kerk. Als kind stond Kohlbrugge reeds ernstig in het leven. Hij las erg veel, en kende van jongs af de heilige Schriften. Zijn vader was een godvrezend man. Van hem leert Kohlbrugge het belang van het Oude Testament (dat hij zelf liever 'Mozes en de Profeten' noemde). Kohlbrugge herinnert zich later dat zijn vader hem ooit zei: *"Wanneer je de vijf boeken van Mozes verstaat, versta je de hele Bijbel."* Christus laat zich immers reeds vinden in de Hebreeuwse Bijbel. Kohlbrugge zal in zijn preken dan ook vaak Christus aan zijn hoorders voorstellen vanuit 'Mozes en de Profeten'.

Kenmerkend voor Kohlbrugge is zijn eerbied voor de ganse heilige Schrift, en zijn afwijzing van elke theologie die de Bijbel of delen daarvan als onbetrouwbaar tracht weg te zetten. Omdat de Heere Jezus Zelf tijdens Zijn leven op aarde de hele heilige Schrift serieus nam, moeten wij dat ook doen.

Tijdens zijn studies theologie werd Kohlbrugge hulppredikant in de Lutherse kerk. Na kritiek op de Duitse verlichtingstheologie die de betrouwbaarheid van de Schrift in vraag stelt, werd hij echter uit de Lutherse kerk gezet. Vanwege zijn Lutherse achtergrond, maar mogelijk vooral vanwege zijn moeilijke karakter (typisch reformatorisch), wil ook de Hervormde kerk hem niet. Kohlbrugge wijkt uit naar Duitsland, waar hij in Elberfeld na aanvankelijke afwijzing uiteindelijk toch het predikantenambt mag bekleden.

In Elberfeld komt Kohlbrugge tot zijn grote ontdekking: in Romeinen 7:14 staat een *komma*, die nu wel eens de 'komma van Kohlbrugge' wordt genoemd. In de Statenvertaling luidt dit vers als volgt: *"Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de"*

zonde." Voor Kohlbrugge was het een openbaring dat er staat "vleselijk, *komma*, verkocht onder de zonde", en niet "vleselijk verkocht onder de zonde". Ieder van ons is en blijft vlees. Wij zijn niet slechts vlees voor zover wij verkocht zijn onder de zonde, maar wij zijn vleselijk én verkocht onder de zonde. Wij zijn zondig en al onze werken zijn zondig. Wij kunnen God op geen enkele manier behagen, en moeten het hebben van Zijn genade alléén.

Dit staat uiteraard in de lijn van wat Luther en Calvijn ook leerden: de rechtvaardiging van de goddeloze door de genade Gods in het geloof alleen. Maar Kohlbrugge leert ons iets dat in de eeuwen na de reformatoren in vergetelheid is geraakt, mede onder de invloed van het piëtisme. Volgens het piëtisme is rechtvaardiging weliswaar een geschenk van God, maar blijft de heiligmaking toch vooral een *opdracht* voor de christen.

Kohlbrugge ontdekte dat Christus niet alleen zijn gerechtigheid is, maar ook zijn heiliging. Omdat wij vleselijk zijn én verkocht onder de zonde, kunnen wij onszelf nooit heiligen. De christen is en blijft geestelijk bankroet, en moet alle vergeefse pogingen om zelf heilig of heiliger te worden staken. "*Werp uw heiligingskrukken weg, werp ze ver van uw weg! U komt er de berg Sion niet mee op,*" schrijft Kohlbrugge. Maar wij moeten onszelf ook niet heiligen – en gelukkig maar. De gelovige heeft genoeg aan Christus, en in Hem is hij volstrekt en volkomen heilig. Wie in Christus is, hoeft zichzelf niet langer heilig te maken, maar is het al.

Kohlbrugge ontkent dat de gelovige deels geestelijk en deels vleselijk zou zijn, waarbij het geestelijke deel het vleselijke zou moeten temmen. Nee, elk van ons is tot zijn laatste snik vleselijk. Maar door de genade van het geloof ben ik desondanks een volledig nieuw mens. "*Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij*" (Gal. 2:20). De gelovige is in Christus rechtvaardig en heilig, maar ook blijvend op Hem aangewezen als de Bron van de levensheiliging. Heiliging is dus geen *tour de force* van mijn betere ik, maar een louter blijven in Christus. De Geest Die het geloof werkt, scheidt een levenswandel naar de Geest, een "*beoefenen van gerechtigheid en liefde tot God en de naaste*", aldus Kohlbrugge.

Kohlbrugge confronteert ons met die "oude monnik" in ieder van ons die tot God wil opklimmen door eigen werken. Hij vermaant ons vanuit de Schrift dat wij altijd vlees zullen blijven, maar troost ons met de gedachte dat wij door het geloof in Christus volmaakt heilig zijn voor God, een nieuw schepsel (2 Kor 5:17). En als nieuw schepsel mogen wij, als de Heere het geeft door Zijn Geest, uit Hem leven naar Zijn geboden.

Willem-Jan Ingels

Bronnen:

H. F. Kohlbrugge, *Ellende en verlossing*, 2011, Nederlands Dagblad.

H. F. Kohlbrugge, *Waartoe het Oude Testament?*, 1988 (oorspr. 1846), De Groot Goudriaan.

A. De Reuver, 'Kohlbrugge en de heiliging (1)' in *De Waarheidsvriend*, 8 januari 1998, pp. 11-12.

A. De Reuver, 'Kohlbrugge en de heiliging (2)' in *De Waarheidsvriend*, 15 januari 1998, pp. 14-15.

De beste Bijbelvertaling

Beste lezers en lezeressen, jullie weten dat er in de loop van de geschiedenis een heleboel verschillende Nederlandse vertalingen zijn gemaakt van de Bijbel. Maar, zo merkt dominee Brouwer terecht op in "De Brug" van mei 2020, in elke vertaling gaat iets van het oorspronkelijke verloren. Vervolgens stelt hij de vraag of je niet best gewoon in gangbaar Nederlands kunt vertalen, zoals de NBV doet. Hij stelt de vraag, laat tussen de lijnen zijn persoonlijke voorkeur blijken, maar tegelijk voel je ook aan dat de man beseft dat er op zijn vraag geen eenduidig antwoord is.

In protestantse kringen werd eeuwenlang de Statenbijbel gebruikt, een vertaling rechtstreeks uit het Hebreeuws, Aramees en Grieks, waartoe in 1618 de opdracht werd gegeven op de Synode van Dordrecht. De Staten-Generaal (een soort parlement) ging akkoord in 1626, waarop de vertalers te Leiden aan de slag gingen. In 1635 was de vertaling gereed en in 1637 werd ze "geautoriseerd" door de Staten-Generaal. Omdat deze instelling heel het werk had bekostigd, kreeg de vertaling de naam "Statenbijbel". De vertaling was ploegwerk met drie vertalers voor het Oude Testament en drie voor het Nieuwe, plus "overzieners" die de tekst moesten nalezen.

De vertalers van de Statenbijbel kregen een aantal richtlijnen mee, waarvan misschien de belangrijkste was dat ze zo dicht als mogelijk bij de oorspronkelijke tekst moesten blijven. Als voor de duidelijkheid in het Nederlands woorden moesten toegevoegd worden, werden die in

een ander lettertype geschreven. Bovendien verduidelijkten de vertalers waar nodig met kanttekeningen waarom zij dit woord of een ander hadden gebruikt. Doordat de vertalers dicht bij de brontekst bleven, bevatte de Statenvertaling enerzijds veel on-Nederlands aandoende zinnen, anderzijds werden sommige zinswendingen uit deze vertaling zo courant dat men op de duur nauwelijks nog beseftte waar ze vandaan kwamen. Een bekend voorbeeld van een Hebreeuwse uitdrukking in de Statenvertaling is Prediker 1:2: "Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker; ijdelheid der ijdelheden; het is al ijdelheid".

Naarmate de eeuwen verstreken, begon men de taal van de Statenbijbel als verouderd te ervaren en moeilijk te begrijpen, omdat het Nederlands zoals elke taal verandert met de tijd. Zelfs in ons eigen leven kunnen we dit al zien: zo bijvoorbeeld gebruiken vandaag in Vlaanderen grootouders veel minder Engelse woorden dan hun kleinkinderen, die op hun beurt minder door het Frans zijn beïnvloed.

In 1926 besloot het Nederlands Bijbelgenootschap tot het maken van een nieuwe vertaling, die na heel wat jaren uiteindelijk de NBG 1951 werd, die tot vandaag in protestants-evangelische kringen door velen gebruikt wordt. En o ja, bij de publicatie heette dit "de Nieuwe Vertaling"... De vertalersploeg van de NBG 1951 beoogde niet meer of minder dan een vertaling te maken die in zoveel mogelijk kerken de aloude eerbiedwaardige Statenbijbel zou kunnen vervangen, maar wellicht net daardoor mislukten ze in hun ambitie. Om de conservatieve gebruikers van de oude Statenbijbel te "verleiden", namen ze daaruit veel verouderde woorden en versteende uitdrukkingen gewoon over, waardoor de taal van de NBG 1951 al vanaf de eerste publicatie als ouderwets werd ervaren. Bovendien was er kritiek dat dezelfde Bijbelse woorden in overeenkomstige teksten nu eens zo en dan weer anders werden weergegeven (dat heet "gebrek aan concordantie").

Op het einde van de 20e en in het begin van de 21e eeuw, zijn verscheidene nieuwe vertalingen verschenen, waarvan in protestants-evangelische kringen de Nieuwe Bijbelvertaling uit 2004 en de Herziene Statenvertaling uit 2010 het meest gebruikt worden. Er is ook nog de "Bijbel in gewone taal" uit 2014, maar die is zo vrij vertaald, dat het mij een parafrase lijkt eerder dan een vertaling.

Net als hun voorgangers van de NBG 1951, hadden de vertalers van de NBV 2004 hoge ambities: hun vertaling moest, zo lees ik op de flaptekst van mijn exemplaar, de standaard worden voor het hele Nederlandse taalgebied. Helaas en zoals wellicht te verwachten was, kon ook deze vertalersploeg niet iedereen hoge verwachtingen inlossen. De Rooms-katholieken bleven verder hun Willibrord gebruiken, die overigens wel een beetje lijkt op de NBV. Verder was er

kritiek op de gebruikte vertaalmethode, namelijk aangepaste "dynamische equivalentie" (dit wil zeggen men vertaalt begrip per begrip in plaats van woord per woord). En net als bij de NBG 1951 wordt ook deze Bijbel een gebrek aan concordantie verweten (dezelfde woorden in overeenkomstige teksten worden niet altijd hetzelfde weergegeven). Oude en Nieuwe Testament zijn vertaald zonder rekening te houden met mekaar en daarom is de samenhang nog moeilijk te zien. Ondanks alle kritiek, zal men toch moeten toegeven dat de NBV 2004 een vlotte en makkelijk toegankelijke vertaling is in hedendaags Nederlands, ook voor wie minder met de Bijbel vertrouwd is. In dat opzicht hebben de vertalers zeker goed werk geleverd.

Zelf gebruik ik (naast de Amerikaanse "New King James Version") meestal de Herziene Statenvertaling (HSV). Deze vertaling verschilt van de NBV vooral omdat de vertalers met deze versie beoogden de traditie van de aloude Statenbijbel toegankelijk te houden voor de hedendaagse lezer. De HSV wijkt dus minder ver af van de oorspronkelijke tekst, bewaart meer de unieke "smaak" van de Bijbelse taal, maar zal juist daardoor misschien als minder toegankelijk worden ervaren door onkerkelijken of andere buitenstaanders. Vanzelfsprekend heeft ook de HSV haar critici, die er vooral bezwaar tegen hebben dat deze vertaling net als de oorspronkelijke Statenbijbel hoofdzakelijk gebaseerd is op de "Ontvangen Tekst" (Textus Receptus), de eerste Griekse tekst die via de boekdrukkunst verspreid werd (vanaf 1516). Sedertdien zijn door geleerden andere en oudere handschriften ontdekt die volgens sommigen accurater zijn. Niettemin en ook hier ondanks alle kritiek, zijn ook deze vertalers geslaagd in het doel dat zij zichzelf hadden gesteld. Cursivering en voetnoten zoals in de oude Statenvertaling zijn kenmerkend voor dit werk.

Mijn besluit: de vertalingen verschillen vooral naargelang het doel dat de vertalersploegen zich stellen. Voorrang geven aan vlot Nederlands, of trachten zo dicht mogelijk bij het oorspronkelijk te blijven? Het blijft altijd schipperen en ook ik heb dus geen eenduidig antwoord op wat nu de beste vertaling is. De aloude Statenvertaling? De Herziene? Of toch maar de NBV 2004?

Wat een rijkdom dat we al die verschillende versies hebben en met mekaar kunnen vergelijken!

Hugo Wilmaerts

Geraadpleegde bronnen:

- Nederlandse Wikipedia
- Interlinear Bible (Bible Hub)

Geboorte

Mogen we u voorstellen aan **Zion Duque**, geboren op 15 juni 2020?

Bij zijn geboorte was hij 51 cm lang en woog hij 3kg520, zo laten ons zijn trotse ouders, Ryan Duque en Hanne Eke weten.

Zion komt de rangen van de jongste generatie binnen onze gemeente versterken, en daar kunnen we alleen maar blij om zijn.

Als gemeente wensen we Ryan en Hanne dan ook veel geluk met hun jonge zoon. Dat hij iedereen maar veel vreugde mag schenken en altijd een reden mag blijven voor dank aan God.

